

Achtste boek van Kees Visscher

Van Kees Visscher verschijnt 10 november zijn achtste boek: de verhalenbundel *Veur die allain*. Vergezd van een cd, waarop de schrijver elf van de in totaal zevenentwintig verhalen voorleest. "Sommige mensen praten heel gemakkelijk in het Gronings, maar de taal lezen valt hen soms moeilijk. Voor hen is het leuker om mij mijn verhalen te horen voorlezen."

Door Louis van Kelckhoven

Als Kees Visscher (72) 's avonds ergens in de provincie heeft voorgelezen en hij rijdt in het donker naar huis, dan heeft hij even niets meer te wensen. "Het besef dat je mensen een mooie avond hebt bezorgd is dan genoeg." Voorlezen voor een publiek doet Visscher al vijftien jaar. "Ik heb al meer dan negenhonderd keer opgetreden en hoewel de jaren

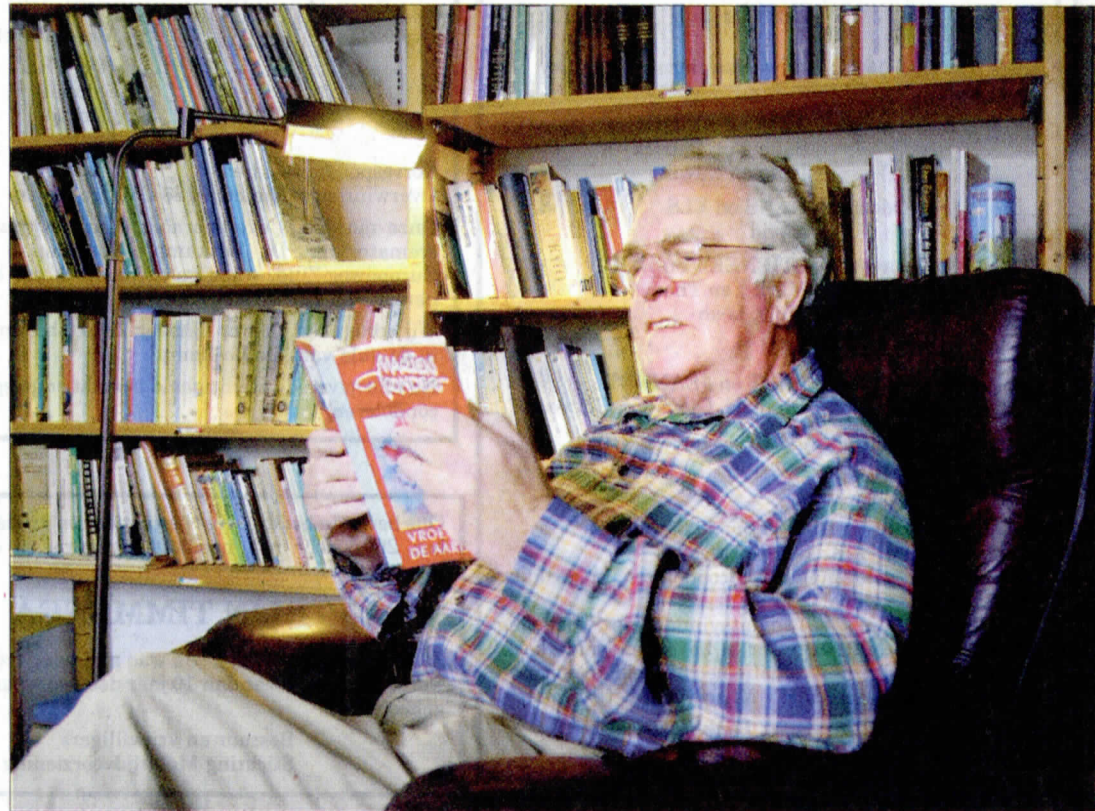
ook voor mij beginnen te tellen, kan ik het niet laten."

Maar vraag je hem nou wat er zo leuk is aan dat vertellen, dan moet Kees Visscher goed nadenken. "Het is de wisselwerking met het publiek, denk ik. Het gevoel dat je daar staat en de mensen mee laat leven met wat je geschreven hebt. Dat ze heel hard lachen, of juist heel stil zijn. Het spelen van een zaal en er stiekem een beetje trots op zijn dat je dat kunt."

Kees Visscher begon in de jaren zeventig met het schrijven van serieuze verhalen in het Nederlands. Een aantal daarvan werd gepubliceerd in *Avenue literair*. "Dan stond er links een verhaal van Harry Mullisch en op de rechterpagina Kees Visscher." De Veenammer ontdekte dat hij ook in het Gronings hele mooie dingen kon schrijven. "Ik denk ook altijd in het Gronings, de streektaal staat toch een beetje voor de nestwarmte van vroeger."

Lichtvoetig

In 1986 werd Visscher de literaire pries van de Stichting Het Grunneger Bouk toegekend. Van zijn dankwoord had de schrijver een humoristisch verhaaltje gemaakt en dat leidde er toe dat hij werd gevraagd om voor Radio Noord voor te lezen. "Zo ben

Kees Visscher: "Het voorlezen voor publiek kan ik niet laten"

Foto: Annemarie Kamp

ik in het lichtvoetige genre terechtgekomen."

Kees Visscher heeft altijd twee soorten schrijverij gekend: het serieuze en het lichtvoetige. "Het zijn twee liefdes. Het serieuze komt uit mijn hart, maar de humoristische vertelseltjes vindt ik ook ontzettend leuk om te doen."

Hij zegt te hebben geworsteld met de keuze tussen het letterkundige en het lollige. "Er zijn mensen die vinden dat ik met het lichtvoetige beneden mijn niveau werk. Ik ben het daar niet mee eens. Het Gronings is een moeilijke taal voor vertellers. Wie in het Nederlands schrijft heeft

veel meer woorden tot zijn beschikking."

De oplagecijfers van zijn boeken sterken hem in de overtuiging dat hij het goed doet. "Kees Visscher wordt altijd verkocht. Van *Appels in het park* is onlangs de zesde druk verschenen. Als je daarbij in ogenschouw neemt hoe klein

het taalgebied waarvoor ik schrijf is, dan mag ik van mijzelf wel zeggen dat ik het goed doe."

Clownesk

De laatste jaren heeft Kees Visscher een, zoals hij het noemt, compromis bereikt tussen lichtvoetig en serieus schrijven. "Ik merk dat de toon geleidelijk is veranderd. Clowneske ontwikkelingen raken vaak verweven met de kleine drama's uit het alledaagse leven. De verhalen uit mijn nieuwe bundel, *Veur die allain*, zijn daarvan het resultaat."

De verhalen uit zijn nieuwe boek zijn eerder her en der gepubliceerd. Visscher heeft ze 'bij elkaar geharkt' en stuk voor stuk opnieuw bewerkt. De schrijver is blij dat de verhalen nu bij elkaar zijn gebracht. "Je schrijft toch om gelezen te worden. Als ik op een onbewoond eiland zou zitten, en ik was er zeker van dat ik daar nooit meer weg kwam, dan denk ik niet dat ik nog zou schrijven. Ik schrijf niet voor mezelf."

Veur die allain wordt uitgegeven door Staalboek Veendam. De presentatie is zondag 10 november voor genodigden in borg Welgelegen in Sappemeer. Maandag 11 november ligt het boek (mit cd) in de winkel voor 15 euro.

2011 20 10 01